

Marian Płachecki

"Mistrz. O Julianie Krzyżanowskim", Jerzy Pelc, "Pamiętnik Literacki" z.1 (1978) :[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 21/3 (69), 246

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ PELC Jerzy: Mistrz. O Julianie Krzyżanowskim. "Pamiętnik Literacki" 1978 z. 1 s. 3-8.

Wizerunek profesora jako pedagoga i przewodnika młodzieży naukowej. "W istocie był silny i po męsku twardy, może nawet kanciasty, ale zarazem pełen ciepła i serdeczności. Był bardzo polski przez to, że spotkały się w nim dawne cechy sarmackiej i rozrzutnej fantazji z nowymi zaletami plebejskiego stanu, a więc z zaradnością, zabiegliwością, pracowitością oraz uporem w skrzętnym gromadzeniu dóbr, zarówno dla siebie, jak i dla innych".

BP/69/51

M.P.

/II/ PIKALA-TOKARZ Bożena: Z dziejów Arkadii w literaturze i sztuce europejskiej. "Prace Naukowe UŚl." nr 99. Prace Historycznoliterackie IV. Katowice 1976 s. 293-314.

Autorka omawia funkcjonowanie tematyki arkadyjskiej w tradycji kulturowej basenu Morza Śródziemnego. Biorąc pod uwagę najważniejsze momenty wpływające na zmiany kształtu semantycznego toposu, przedstawia, w jaki sposób marzenie arkadyjskie powraca w poezji, malarstwie, architekturze ogrodów, muzyce i filozofii. Arkadia jako synonim szczęścia i harmonii została zagrożona przez romantyzm, odrzucona zaś przez następne epoki (do II wojny światowej). Wyodrębniono 4 typy arkadii: 1. harmonię świata zwierząt, roślin i ludzi; 2. sztukę jako azyl; 3. krainę dzieciństwa; 4. samotność.

BP/69/52

K.M.